

515

1
515

Sk. Albo h.
Rörums sn
Hanna Lindkvist
f. i R.1856

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

*Matthias
Hanna Lindkvist
f. 1856*

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ljungby horn och pipa.

Det satt en gång två drängar och drack på ett världshus.
Då ingingo de att vad med varandra. Den ene skulle rycka la-
kanet från ett lik, och den andre skulle hämta trollens horn
och pipa.

Den sistnämnde drängen satte sig upp på en häst och red
bort till en backe, där trollen brukade hålla till. När han
kom fram var backen upplyftad och stod på pelare , och där-
under var det fullt med småfolk. Ett av trollen kom fram till
drängen med en pipa i ena handen och ett horn i den andra

(9 sid)

och bjöd honom att dricka..

Men bland trollen låg en " kristen" bunden och denne varnade drängen att dricka, utan han skulle i stället slå drycken bakom sig och sedan rida hem allt vad hästan förmådde. Men han skulle inte rida över "vård" utan ~~XXXXXX~~ över "ård" , ty trollen måste följa fåra ut och fåra in. Drängen gjorde som den kristne sagt. Drycken , som härvid kom på hästen, brände bort både kött och ben, ty den var ett gift.

När han kom hem ställde han in hästen i stallet och gick upp med hornet och pipan. Sedan gick han ner för att se om ~~XX~~ hästen. Nu hade trollen hunnit fram och började ansätta hästen och drängen. Denne lade sig under hästen och hästen slog och sparkade allt vad han kunde för att freda sig mot trollen. Men dessa voro allt för många , och till sist måste de uppge kampen och blevo dödade ,

I bevekande ordalag bådo sedan trollen att få tillbaka ~~XX~~ sitt horn och sin pipa, ty nu kunde de aldrig samlas mer,då de ej längre hade pipan att blåsa i.

3 3
515

Sk. Albo h.
Rörums sn
Hanna Lindkvist
f. 1856 i R.

Uppteckn av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sagovisa.

De sjöng förr i tiden en visa om en prinsessa , som hade blivit tillfångatagen av havsfruen. Jag minns ej längre visan, men jag kommer ihåg innehållet.

En prinsessa hade blivit tillfångatagen av havsfruen och hölls fången nere på havsbotten. Men ibland fick hon gå upp på stranden. Hon mötte då en dag en prins , som kom ridande. Hon frågadevem han var. Han sade:

Konung Erik så heter min fader

Drottning Greta så heter min mor

Silldala, så heter jag själv
och Guldbron så heter min bror.

Då sade prinsen: "Vi äro syskon!" Och så tog han henne upp
på hästen och red sin väg.

När havsfrun fick veta detta blev hon rasande och sade,
att om hon vetat detta skulle hon ha knäckt hans tjuvahals .

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5
515

Sk. Albo h.
Rörumsböcken
Hanna Lindkvist
f. i R. 1856

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sömmaren 1928.

Bröllopsseder.

Min far, som var spelman, var med på många bröllop och spelade, och han har berättat hur det gick till .

Spelemännen skulle spela under måltiderna. På kvällen skulle man "dansa lan av bruden". Alla fruarna skulle dansa med henne och sedan togs lan av henne och en klud sattes på .

Sk. Albo h.
Rörums sn
Hanna Lindkvist
F. i R. 1856

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

Gille.

Vid Kingelsmösse /Kyndelsmässan/ var det gille här i Rö -
rum. Vid detta gille var en spilleskrivare, och han skulle skri -
va upp om någon spillde ut öl, som då fick böta.

En skulle vara taleman, och denne skulle hålla "talan" både
vid gilletts början och slut, och han skulle förmana dem att ej
stå på gatan och stoja utan att gå hem, när gillet var slut.

Sk. Albo h.
Rörums sn
Hanna Lindkvist
f. i R. 1856

Uppteckn. av Kjell Hagberg
s ommaren 1928.

Byta ök.

En lek, som vi brukade leka, kallades för att "byta ök" .
Den tillgick så, att alla utom en karl gick runt i en ring
under det att far spelade. Drängen gick inne i ringen. Han
skulle bjuda upp en dam, och de övriga drängarna skulle sedan
bjuda upp var sin dam. Men det blev ju alltid en dräng, som
blev utan dam, och denne skulle gå i ringen nästa tur.

Sk. Albo h.
Rörums sn
Anders Nilsson
f. i R. 1865

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

Rörums by.

Här i Rörum var det ej enskifte förrän 1865. Dessförinnan hade var bonde ett par hundra tegar.

Åldersmännen blåste i byahornet , och byamännen kommo samman vid en stor flat sten, som låg där skolan nu ligger. Där förhandlades om allt som rörde dem gemensamt. Det bestämdes t. ex. när de skulle skördas, vilket måste ske samtidigt, ty sedan skulle kreaturen släppas ut på bete. Var det då någon som ändå ej höstat fick han skylla sig själv.

Man hade en vaktehöt till kreaturen. Dessutom fanns det

en vångagenare, som skulle ha uppsikt över hören och se till, att främmande kreatur ej kommo in på byns marker. eller att kreaturen ej gingo i på sädesåkrarna. Han bodde i en stuga i byn, men ute på betesmarkerna hade han en stuga, som han vistades i vid dåligt väder. Stugan kallades för "Krabbaboen", ty stället där den låg kallades för Krabben.

Åldersmannen hade byahornet. Men handlingarna förvarades hos en man, som hette Per Bengtsson, vilken tillvällat sig ~~XX~~ makten och kallades därför "sockenkungen".